

2. Бірюкова М. В. Суб'єктно-праксиологічна концепція соціального проектування дис. ... докт. соціол. наук : 22.00.04 / НТУ «Харківський політехнічний інститут». Харків, 2017. 410 с
3. Бірюкова, М. В. Згуртованість в сучасному світі: *realem vs virtual*. *ГАБИТУС*. 2021. Вип. 25. С. 9-13. <https://doi.org/10.32843/2663-5208.2021.25.1>
4. Дротянко, Л. Концепції постмодерну: соціальний проект, Соціальне прогнозування? Утопія? *Вісник Національного авіаційного університету. Серія: Філософія. Культурологія*. 2023 № 1. С. 5-10. DOI : <https://doi.org/10.18372/2412-2157.37.17565>.
5. Клешня, Г. Особливості соціального проектування в культурі постмодерну. *Вісник Національного авіаційного університету. Філософія. Культурологія*. 2014. № 2. С. 129-

КОМІСАР Людмила

кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри англійської філології і філософії мови Київського національного лінгвістичного університету

РЕЦЕПЦІ КУЛЬТУРИ МИСЛЕННЯ В СУЧАСНИХ КОМУНІКАТИВНИХ ПРОЦЕСАХ

У 20-х рр.. ХХІ ст.. постає проблема тотальної відсутності у сучасній кліповій комунікації глибинного світорозуміння як передумови онтологічних засад аксіологічного світовідношення. Особливо гостро така нестача спостерігається на рівні так званої масової свідомості, яка, на жаль, не має імунітету проти ехокамер як провісників пропаганди та ідеологічних наративів.

Як видно, футуристичним виявився прогноз постмодерніста Ж. Ліповецькі про настання “ери порожнечі, імперії ефемерного і появу нарцисичної нової свідомості – гедоністичної і холодної, споживацької свідомості телеглядача (або, в сучасному контексті, користувача соціальних мереж), порожню оболонку симулятивного

“Я”, що перманентно вдивляється в екран без глибини, цікавиться одразу усім і нічим через перенасиченість інформацією” [1, р. 12]. Тож сучасний мережевий світ пост-правди актуалізує поняття “культура мислення” як мінімум у двох векторах: критично-логічному і етико-аксіологічному.

Таким чином, виправданою і необхідною опиняється реактуалізація відомої просвітницької тези “*Sapere aude!*”. Разом з цим, постає питання: а чи є культура мислення сучасний трендом, чи це ще одна підміна понять і чергова симулятивна “мильна бульбашка”? Така оптика і горизонт дослідження формують певні герменевтичні очікування, адже залучають класичні і сучасні філософські та етичні парадигми, такі як універсалістська макроетика, етнотика, аксіологія, лінгвофілософія і філософська герменевтика. Отже, на часі виникає потреба дослідження адекватних критеріїв формування поняття “культура мислення” в трансдисциплінарному вимірі.

На наш погляд, однозначних маркерів виокремлення і формування сучасної культури мислення просто не існує. Як видно, пошук триває. Зокрема, Е. Саїд зазначає: “Можливо, інтелектуал – це свого роду контрпам’ять, із власним контрмовленням, яке не дозволить совісті відводити погляд і засинати. Але тільки в цій ризикованій царині вигнання можна спершу справді зрозуміти складнощі того, чого зрозуміти не можна, – а потім усе одно спробувати” [2, с. 38].

Так, у стислому форматі тез ми здійснили вступ до дослідження базових аспектів розвитку культури мислення. Проте провідні критерії виокремлення актуальних векторів становлення і трансформації самого поняття “культура мислення” (від античного раціо до постмодерного ірраціоналізму та метамодерної іронії), з акцентуванням уваги на можливості формування європейської культури мислення як сучасного тренду, з одного боку, і своєрідного метамодерного грандративу, з іншого, буде висвітлений нами у вже поданій до друку статті.

Підсумуємо. Сучасні виміри як теоретичних, так і прикладних горизонтів культури мислення можна визначати через своєрідне “культивування думки” у сенсі перманентної апеляції до здорового глузду, тактовності, (само)освіченості та критичної здатності до адекватних і неупереджених суджень. Разом з цим, окреслений підхід не тільки не вичерпує засад і ознак культури мислення, а, навпаки, відкриває простір для подальших досліджень, зокрема, цікавого і неоднозначного поняття креативності як затребуваного в сучасності навичку “Soft skills”.

Список використаних джерел та літератури:

1. Lipovetsky G. *Les temps hypermodernes*. Nouveau Collège de Philosophie. Paris: Grasset, 2004. 196 p.
2. Саїд Е. Гуманізм і демократична критика: серія лекцій; пер. з англ. Артема Чапая. Київ: Медуза, 2014. 144 с.

КОРЧЕМНИЙ Роман Євгенович

магістрант групи 161 факультету комп'ютерних наук та технологій Національного авіаційного університету

ЛЮДСЬКИЙ ФАКТОР У СТВОРЕННІ ТА ФУНКЦІОНУВАННІ СУЧАСНИХ ІТ ТЕХНОЛОГІЙ

Розвиток сучасних інформаційних технологій (ІТ) швидко змінює наше суспільство та спосіб яким ми взаємодіємо з оточуючим світом. Позитивні моменти впровадження технологій в усі сфери життя не можна недооцінити. ІТ технології прискорюють розвиток медицини, дозволяючи лікарям швидше та точніше діагностувати хвороби, а також впроваджувати інноваційні методи лікування. У галузі освіти вони забезпечують доступ до знань у будь-який час та з будь-якого місця, розширюючи можливості навчання для мільйонів людей. ІТ технології впливають на ефективність виробництва, розвиваючи нові моделі праці та